

Pregatirea familiilor de albine pentru iernare 2

Descriere imagine:
Familii de albine

Asigurarea rezervelor de hrana

Apicultorii se pregatesc, in aceasta perioada, pentru iernarea albinelor. Acum este momentul potrivit pentru ca acestia sa-si asigure rezervele de hrana, cu atat mai mult cu cat deficitul de apa din sol a diminuat secretia de nectar a plantelor cu potential melifer.

Apicultorii situati in apropierea Deltei Dunarii sunt privilegiati, deoarece deplasarea stupinelor in aceasta zona este facila, iar culesul de menta dureaza pana in luna octombrie. Avand parte de un cules abundent si de lunga durata, atat de nectar, cat si de polen, albinele isi vor asigura rezervelor de iernare, iar familiile vor beneficia de o dezvoltare optima.

Evaluarea si reevaluarea familiilor de albine

Crescatorii de albine care n-au acces in zone unde culesul se poate face pana toamna tarziu, trebuie sa-si evalueze familiile, astfel incat, in cazul in care acestea n-au hrana suficienta, sa poata efectua suplimentari din timp, pentru a duce la bun sfarsit capacirea mierii din faguri.

Pentru inceput, rezervele se condenseaza astfel incat in cuib sa nu existe faguri cu mai putin de 1,5-2 kg de miere. Pentru aceasta, se alege fagurii pe care familia va ierna, iar cei care au putina miere se plaseaza dupa diafragma si se descapacesc. Astfel, albinele vor transfera intreaga cantitate de miere din ramele descapacite in cuib.

Apoi, familiile de albine se reevalueaza, iar cele care au suficienta hrana se vor organiza si se vor impacheta, iar cele fara hrana vor fi imprumutate cu rezerve de la familiile care au in exces. In cazul in

care avem familii cu rezerve putine, iar fagurii sunt insuficienti, aceste albine se hranesc artificial.

Plasarea hranei si impachetarea

Asezarea rezervelor in cuib se realizeaza in functie de puterea familiilor de albine. Pentru cele puternice, hrana de plaseaza lateral, deoarece iernarea direct pe rezerve este greoaie si le incomodeaza la formarea ghemului. Familia puternica va forma un ghem de iernare suficient de mare pentru a avea acces la intreaga cantitate de miere, daca cuibul este restrans corect.

Pentru stupii slabi, in schimb, rezervele se fixeaza central.

Impachetajul trebuie realizat in asa fel incat sa impiedice curentii de aer, dar, totodata, sa asigure si o oarecare circulatie a aerului, pentru a evacua vaporii de apa si noxele rezultate in urma metabolismului ghemului de iernare. Pentru aceasta, se poate folosi un podisor din plasa de sarma, peste care se plaseaza o salteluta din material textil, de 2-4 cm grosime, iar cuibul se limiteaza cu o diafragma etansa.

Urdinisul se lasa deschis, in functie de puterea familiei de albine, fiecarii interval populat rezervandu-i-se cate un cm din acesta (de exemplu, 7 cm urdinis pentru 7 intervale). Urdinisul se blocheaza cu o gratie, prin orificiile careia albinele vor putea trece, dar care va impiedica patrunderea soarecilor.

Capacul stupului trebuie sa fie obligatoriu intr-o stare foarte buna, pentru a nu permite patrunderea apei, care ar putea duce chiar la pierderea familiei de albine pe timp de iarna. Pe vatra de iernare, stupii se vor plasa cu urdinisul spre sud, pentru a beneficia pe intreaga perioada a zilelor de iarna de razele solare.

PREPARAREA HRANEI ARTIFICIALE

Amestecand 1,5-2 kg zahar cu 1 litru de apa, vom prepara un sirop de zahar concentrat, care se incalzeste pana cand intreaga cantitate se omogenizeaza, fara a ramane cristale.

Inainte de a o adauga in compozitia siropului, din apa se poate prepara initial un ceai care sa contina cimbrisor, menta, sunatoare si coada soricelului, deosebit de benefice pentru albine. Pentru a imbunatati preparatul, in sirop se poate adauga si Protofil (20 ml/litrul de sirop).

Siropul se introduce in cantitati mari, de 2-5 litri/administrare, in hranitoare de volum, in functie de necesitati, iar albinele il vor prelua, pentru a-l prelucra si il vor capaci rapid.

SFATURI PRACTICE

â€¢ Pentru o iernare fara probleme, cantitatea de miere necesara unei familii de albine este de 12-15 kg.

â€¢ Calitatea mierii este foarte importanta, de aceea se evita cea de mana, precum si cea provenita din mus

tul strugurilor, deoarece pot provoca diaree pe timpul iernii si pot favoriza aparitia nosemozei, primavara.

â€¢ Stupinele plasate in apropierea padurilor pot fi asaltate de viespile care vor incerca sa patrunda in stu p si sa fure rezervele de hrana. Dintre acestea, cea mai periculoasa este Lupul albinelor, care se hraneste chiar cu albinele prinse din zbor.

Pentru a preintampina eventualele neplaceri, trebuie sa ne straduim sa avem familii cat mai puternice, iar urdinisul se dimensioneaza corect. De asemenea, se pot aplica capcane, formate din sticle in care se introduc fructe. In gura sticlei se plaseaza un tub prin care viespiile patrund in recipient si nu mai pot iesi.

â€¢ In aceasta perioada, tratamentele antivarroa sunt esentiale si se fac cu produsele existente in comert, in farmaciile veterinare, precum si in magazinele apicole. Acestea se aplica potrivit prospectului, astfel incat in momentul in care familiile nu mai au puiet sa fim siguri ca acestea sunt libere de acarieni.

â€¢ Toamna se aleg toti fagurii inchisi la culoare, pentru a fi reformati, de calitatea acestora depinzand san atatea familiilor de albine.

ANUL APICOL 2009

Capricios din punct de vedere meteorologic, anul 2009 ne-a adus seceta in primavara, care pentru apicultori a insemnat o productie de rapita relativ modesta. Pentru culesul I de salcam, conditiile de clima au fost ideale, obtinandu-se productii de 20 kg miere marfa/familia de albine.

Ulterior, incepand cu efectuarea culesului de salcam II au debutat si ploile, care s-au suprapus inclusiv cu fenofaza de inflorire a teiului, ceea ce a incomodat intr-o oarecare masura activitatea albinelor. Prin urmare, productia de miere marfa la salcamul II-III, precum si la tei, nu s-a ridicat la nivelul celei de salcam I.

Aceste ploi au fost totusi binevenite, deoarece s-a reabilitat satisfactor deficitul de apa din sol, iar culesul la floarea soarelui a fost destul de bun, in functie de zone, dar mai ales de soiul plantei. In anumite zonele tarii, mierea poliflora a fost una de foarte buna calitate.

Ulterior, fenomenul de seceta s-a reinstalat, iar pregatirea rezervelor pentru iernare a devenit oarecum problematica.

Am facut aceasta trecere in revista a anului apicol, referindu-ma la judetele Timis si Caras-Severin, unde subsemnatul a efectuat apicultura pastorala, in alte zone ale tarii fiind posibil ca aceste conditii de clima descrise anterior sa fi fost mai mult sau mai putin diferite.

Cristi Ciobanas